

521.838

Világ proletárjai egyesüljétek!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA
XII. ÉVFOLYAM, 67. SZÁM
ARA 50 FILLER
VASARNAP, 1955. MÁRCIUS 20.

Dolgozó parasztok!
Előre a virágzó mezőgazdaságért, a falu és város jólétéért! A tavaszi munkák jó elvégzésével, az állam iránti kötelezettség példás teljesítésével közzöntsetek felszabadulásunk 10. évfordulóját!

A falu becsülete

(B. M.) A begyűjtés ügye mindenki ügye. Az ország ellátása megvárja, hogy meggyorsuljon a begyűjtés, főleg a kövér sertés begyűjtése. Hajdú-Biharban nagyon sok még a cselekednivaló, hogy a begyűjtésben való elmaradásunkat behozzuk. A falu adása a dolgozó nép államának. Megyénkben sok a hátralekötés még az elmúlt évről, de most sem dicsékedhetünk azzal, hogy az 1955-ös esztendő első évnegyedében már lényegesen javult volna az állampolgári fejelem.

Mi lehet az oka annak, hogy megyénkben döcög a begyűjtés és az utolsók között kullogunk az országos versenyben? Nagyon a beadási tételek? Nem! Megyénk számos községe bizonyítja, hogy lehet teljesíteni a beadást nemcsak határidőre, hanem határidő előtt is. Magyarhomorog a baromfi-beadást a negyedévi tervhez viszonyítva már több mint kétszeresen túlteljesítette. A több mint 30 000 lakosú Hajdúböszörmény a március 10-i állapotnak megfelelően a negyedévi tervhez viszonyítva a baromfi-beadást 130 százaléknál is többre teljesítette már, a kövér sertés beadásban pedig március 10-én már túlhaladta a 95 százalékat.

Mi az oka tehát annak, hogy a megye több községében súlyos az elmaradás? Elsősorban az, hogy megmaradt az állampolgári regrelem, nemcsak a törvény betartása, hanem a törvény betartása tényleg is. Nem érvényesült a személyes példamutatás ezekben a kullogó községekben. Az ilyen faluban a laza begyűjtési munka eredményeként elburjánzott az a káros felfogás, a vezetők körében is, hogy a beadás szigorú megkövetelése már a dolgozó parasztnak zaklatása.

Hát nem így van. A begyűjtés törvény, dolgozó népünk javát szolgálja. A becsület megköveteli, hogy az állam iránti kötelezettségét mindenki pontosan teljesítse.

A jó begyűjtés nemcsak kötelezősége a falunak, hanem hasznos is a falunak. A munkásosztály, az üzemekben dolgozó tiszterek építik a szocializmust, mindent megtesznek, hogy dolgozó népünk élet színvonalát emelkedjék. Ellátásuk ezek a dolgozók a falut ipar-cikkkel és mindazon szükséges holmival, amire a falu népének szüksége van. A földműveszövetkezetek boltok, a népboltok pénztári kimutatásai, a gyorsan cserélődő anyagkészletek bizonyítják, hogy a falu tud vásárolni, van jövődelme, egyre bővebben vásárol az ipar termékeiből. Mindezekből világos, hogy sokkal többet vásárol a falu, mint amennyit ad a városnak.

Helyes ez? Semmiképpen nem helyes állapot. Érvényre kell juttatni maradéktalanul, hogy első kötelezősége a beadás, azután a szabadpiaci értékesítés. Ne halogassa senki a beadást. A begyűjtési terv idejében való teljesítése szorosan hozzátartozik a népjólét emeléséhez. A dolgozó nép élet színvonalát csak úgy tudjuk emelni, ha növeljük a termelékenységét, ha maradéktalanul teljesíti mindenki az állam iránti

kötelezettségét. A népjólét szilárd alapja a termelékenység fokozódása, az állampolgári kötelezettségek minél jobb teljesítése. Ez ellen a szilárd alap ellen vetenek azok, akik a spekuláns elemek halogatva, halogatták a beadást. Az ellenség malmára hajtják a vizet az ilyen sötét elemek hazug hírvéreseikkel.

Harcolni kell a falun a spekuláns hírvéreseivel szemben, rá kell mutatni, hogy önmagának árt, nemcsak a közös ügynek az, aki nem teljesíti a beadást idejére. Tíz százalékkal többet kell beadni mindazoknak, akik határidőre nem teljesítenek. A begyűjtés törvény. A tanácsoknak, a begyűjtési hivataloknak ennek a törvénynek kell érvényt szerezniük, annál is inkább, mert a törvény mindenkiire egyformán kötelező és a becsületesen teljesítő dolgozó parasztság nagy többsége jogosan mondja: ha én megtettem kötelezettségemet, teljesítettem a beadást, teljesítse azt más is. Jogosan méltatlankodnak, ha látják, hogy a laza fejelem, a törvény betartásának elmulasztása következtében a lüsták és hanyagok kárt okozhatnak a dolgozó nép érdekeinek. Magyarhomorogon az egyik kisgyűlésen a dolgozó parasztnak haragosan bélyegezték meg azokat, akik a beadás halogatásával rontják a község jó hírét.

A begyűjtési állandó bizottságok tagjai, a népnevelők vigyék el a felvilágosító szót minden hátralekötéshez. A tanácsok hirdető tábláikon, a dícsőség táblán rendszeresen közzélik, népszerűsítik az élenjárókat, a szegénytáblára pedig ne sajnálják felsorakoztatni a késlekedők neveit. Alakítsanak ki olyan légkört a faluban, hogy a beadás határidő előtti teljesítése dicsőség, a beadás halogatása pedig szégyen és aki halogat, az árt a falunak, árt az országnak, mert a maga hanyag magatartásával nem elősegíti, hanem hátráltatja a dolgozó nép élet színvonalának emelkedését.

A begyűjtés meggyorsítása igen fontos feladat. Közleg az első évnegyed vége és Hajdú-Biharban még sok az adósság. Arra kell törekedni, hogy az első évnegyed végén ne vigrünk át hátralekötést a következő évnegyedre. Jól tudja mindenki, ha halmozódik a hátralekötés, ha nem szilárdul a fejelem és érvényesül a ráértünk arra még gyalázatos elve, akkor ismét olyan hátralekötés gyűjtene a megye hátralekötés dolgozó parasztjai, amit később nehezebb lesz kiegyenlíteni.

Gondoljanak mindezekre a begyűjtési hivatalok dolgozói is a falvakban. Ezt lássák maguk előtt a tanácsok vezetői, dolgozói, serkentsek a kommunisták, a falusi pártszervezetek a begyűjtés példás teljesítésére. Megalkuvásnak nincs itt helye. A begyűjtés ügye mindenkinek ügye és aki ez ellen vét, az vét az országot, a nép érdeke ellen. A falu becsülete megköveteli, hogy maradéktalanul teljesítsék a begyűjtési tervüket, ezzel szolgálják az egész dolgozó nép jólétét, hazánk további felemelkedését.

Bárádon a tsz-ek járnak az élen a vetés megkezdésében
Március 16-án korán reggel már nagy sürgős-forgás volt a bárándi Rákóczi és Úttörő TSZ-ekben. Balogh Sándor és Békony Sándor agronómusok beállították a gépeket... egy-két perccel belül földbe kerültek.

Fokozódó eredmények, újabb győzelmek

A NAGY MŰSZAK ÖTÖDIK NAPJÁN

További három üzem fejezte be I. negyedévi tervét

Szabadság Lapnyomda

Eredményes munkát végeztek az utóbbi hetekben a Szabadság Lapnyomda dolgozói. A megrendelések időbeni teljesítése mellett jelentősen javult az üzemből a minőség, kiszélesedett a takarékosági mozgalom. A dolgozók közös összefogásának eredményeként a nyomda globálisan befejezte első negyedévi tervét. A dolgozók közül különösen Weszprémy Zoltán gépszedő, a szakma kiváló dolgozója, Török Sándor földelő, jelvényes sztahanovista, Nánási Adám gépmester, jelvényes sztahanovista, Györösi Erzsébet könyvkötő, jelvényes sztahanovista, Szennyesi Ist-

ván és Ambrus Sándor okleveles szedők, Kolonics Gyula ifjúmunkás gépmester, Szombati Lajos, a kéziszedő csoport részlegvezetője, Kovács Emma berakónó, Rézműves Irma gépszedő, Barcza Katalin könyvkötő végeznek példamutató munkát, akik mindnyájan hozzájárultak az üzem határidőelőtti tervteljesítéséhez. A műszaki dolgozók állandó szakmai segítségét, az adminisztratív dolgozók a napi tennivalók jó ellátásával segítik az üzem termelését.

Orvosi Műszergyár

Szép siker született március 19-én az üzemből kitüntetett

debreceeni Orvosi Műszergyárban. Az üzem a felszabadulási verseny eredményeként 12 nappal a határidő előtt, március 19-én befejezte első negyedévi készáru és export-tervét.

A felszabadulási műszak során a dolgozók most újabb kiemelkedő eredmények eléréséért küzdenek, hogy a vállalat az április 4-i versenyben a legjobbak sorában végezhesse.

Dohánybeváltó

A Tiszántúli Dohánybeváltó dolgozói március 18-án szintén eléget tettek hazafias kötelezettségüknek. A sikerben a műszakiak vezetésével minden üzemszék becsülettel kivette a részét.

A felszabadulási verseny legjobbjai az iparban

A verseny ellenőrzésével megbízott szervek március 18-án értékelték a Hajdú-Bihar megyei üzemek és vállalatok eddig elért eredményeit. Az értékelő bizottság megállapította, hogy a megyei és a városi párt-vegrehajtóbizottság versenyserlegeinek és zászlainak elnyeréséért széleskörű verseny folyik. A dolgozók lelkesen és eredményesen teljesítik felajánlásukat, és új termelési győzelmekkel köszöntik szabad hazánk tizedik születésnapját.

A három versenyszerleg megnyerésére az eddig végzett munka alapján a minisztériumi iparban: a Járműjavító, Ruhagyár, Fűtőház, Hajdúsági Gyógyszergyár, Bűrgyár, Orvosi Műszergyár és a Baromfi-feldolgozó Vállalat a legesélyesebb. Mind a hét vállalat mind januárban, mind februárban jelentősen túlteljesítette tervét, komoly eredményt értek el a termelékenység növelésében, az önköltségek csökkentésében, a minőség javításában. A beralapfelhasználás szintén kedvezően alakult. Az április 4-i fogadalmak nagy részét a hét vállalat dolgozói már szintén teljesítették.

A Járműjavító dolgozói már március elején beváltották adott szavukat, 600 ezer forint értékű munkát végeztek el tervon felül. A Központi Vezetőség március 4-i határozata végrehajtásának elősegítésére a dolgozók most újabb pótfelajánlásokat tettek. A Fűtőház kollektívája szintén az elsők között, március 17-ig teljesítette a negyedévi tervét.

A helyiipari vállalatok közül a Lakatos és Gépipari Vállalatot, a Kefegyárt illeti dícséret, melyek szintén esélyesei a versenyszerleg elnyerésének.

A Lakatos és Gépipari Vállalat március 18-án globálisan teljesítette első negyedévi tervét, a Kefegyár pedig az exportfeladatok teljesítésénél végez figyelemreméltó munkát.

Az ipari üzemek részére felajánlott négy versenyzású elnyerésére március 18-ig az alábbi üzemek bizonyultak legjobbnak: Textilgyár, Gépfermentáló, Dohánybeváltó, Hajdúnánási Malom, Debreceeni Gyógyszergyár, Püspökladányi Fűtőház, Dohánygyár, a kősz-ek területén: a Debreceeni Cipő KSZ, a Műanyagfeldolgozó Gombakészítő KSZ.

Bár van felajánlásuk, de komolyan elmaradtak a versenyben: a Tancsics Cipőgyár, XIII-as Autójavító Vállalat, Cementárúipari Vállalat, a Hűtőipari Vállalat. Az értékelő bizottság úgy véli, hogy a szóbanforgó helyeken az adósság förllesztése nemcsak becsületbeli ügy, de kötelesség is!

A felszabadulási verseny befejezéséig még két hét van hátra. Két hét alatt, melynek minden napja a felszabadulási műszakot jelenti, még komoly változások történhetnek. Dolgozzanak hát üzemeink az eddigienél is fokozottabb szorgalommal, növeljék a termelékenységet, takarékoskodjanak az anyaggal, csökkentsek az önköltséget, stb., hogy az április 4. tiszteletére folyó nagyserű versenyben a legjobbak között végezhesse. A küzdelem — mint már szó volt róla — még teljesen nyílt, így a legnagyobb üzemektől a legkisebbig bármely vállalat megszerezheti a versenyszerleg, vagy ugyancsak a legjobbaknak járó versenyzásútlót.

Tavaszi munka a hajdú-bihari földeken

A kedvező időt kihasználva, egyre nagyobb mozgás tapasztalható a hajdú-bihari földeken. Szántókat, vetnek a termelőség növelésére szolgáló földeken, s az egyéni dolgozó parasztnak parcelláin. Edes öröm ez, magot adni a párázó földnek, hogy dús termést takarítsunk be.

A géppálmások traktorosa a felszabadulási műszak keretében egyre gyorsuló tempóban végzik a szántás-vetés munkáját. A debreceni géppálmásoknak 30 traktora szánt és vet már a hatalmas határban. Azokról a mélyfekvésű földekről, ahol még dolgozni nem tudnak, igen helyesen átcsoportosítják a traktorokat a már most művelhető talajokra, hogy ne tétlenkedjék egyetlen gép sem. Így került a szépesi határrészre kilenc traktor.

A megyei pártbizottság felszabadulási serlegéért

A felszabadulási versenyben legjobbakat végző géppálmások is kap serleget. A második zászlót, a harmadik, negyedik pedig oklevelet. Az állami gazdaságok legjobbjai a felszabadulási verseny értékelésekor a megyei pártbizottság zászlaját, a második és harmadik helyre kerülő gazdaság pedig elismerő oklevelet kap. A községek versenyében az első helyre kerülő község díszes ver-

senyzásútlót kap, a második, harmadik község pedig oklevelet. A jutalmakat a legjobbak részére az április 4-i ünnepélyek keretében adják át.

A szombat déli jelentés szerint a kabai termelőségvetkezetek a tetéleni géppálmások segítségével gyors tempóban végzik a szántás-vetést. A kabai Dózsa 15 holdon a tavaszi búzát, 20 holdon a tavaszi árpát és 20 holdon a borsót már elvetette. A Tolbucshin TSZ közel 100 hold tavaszi búza vetést ért már el, de elvetett 10 hold borsót is. A Béke TSZ 15 holdon tette földbe a tavaszi árpát.

A földesi Rákóczi eddig 40 holdon vetett árpát, a Petőfi befejezte 15 holdon a borsó vetését. A tiszacsegei Kossuth 17 holdon zabosbukknyót vetett, az egykori Tancsics pedig 5 holdon már napraforgó vetésével is végzett.

NEMZETKÖZI SZEMLE

A Közel-Kelet: az új puskaporos hordó

„Ha azelőtt a Balkánt tekintették puskaporos hordónak, ezt a szerepet ma a Közel-Kelet vette át” — írja egyik cikkében a Journal de Geneve című svájci polgári lap, majd így folytatja: „A török-iraki szerződés élénk reakciót keltett a már amúgyis labilis vidéken.” A cikkíró a dolog eleveire tapintott: Valóban, mióta ez év elején életbe léptették a török-iraki paktumot, igen komoly mértékben kiélesedett a közel-keleti politikai helyzet. Dehát az események sorozata nem itt kezdődött.

Már sok szó esett arról, hogy az imperialisták agresszív tevékenységének sarkalatos pontja agresszív blokkok összetakolása. Ez a próbálkozás már esztendőkkézelőtt megindult a Közel-Keleten is. 1949-ban Anglia tett kísérletet egy úgynevezett „közkelet-keleti parancsnokság” létrehozására, amely katonai szövetség formájában egyesítette volna a Szovjetunió délnyugati határait övező államokat Törökországtól Pakisztánig. A tervet nem sikerült valóra váltani, egyszerűen az arab tömegek nemzeti érzülete miatt, másrészt, mert az Egyesült Államok szívesebben vette volna, hogy az ő égisze alatt valósuljon meg a terv.

Az amerikaiak tényéréséért

vívott harca egyre élesedett, sikerült növelniük befolyásukat egyes kormányoknál, s végül 1954. áprilisában az agresszív közel-keleti blokk kiinduló pontja is testet öltött a török-pakisztáni katonai paktum formájában. A cél mostmár az volt, hogy a paktum mellé felsorakoztassák a Törökországtól Pakisztánig terjedő arab államokat. Hanem eredmény alig született. A nagyobb arab országokat — mint Egyiptomot, vagy Szaud-Arábiát — bántotta, hogy az amerikai tiszti közlegényi szerepet szánt nekik abban az érméidában, amelyben Törökország lett az őrmester. Ehhez járult még a tömegek imperialista-ellenes nyomása a kormányokra.

Csupán 1955-re sikerült elérni, hogy Irakot, melynek minden arab ország közül a legjobboldalibb a kormánya — a török-iraki paktum formájában csatlakoztassák a török-pakisztáni egyezményhez. S bár Washingtonban ezen felbuzdulva már kidolgozták a további „ütemtervet”, hirtelen meglepő dolog történt. **Március 6-án Egyiptom, Szíria és Szaud-Arábia kormánya nyilatkozatot adott ki, bejelentve, hogy a három ország Egyiptom javaslatára szövetséget köt egymással. A szerződés összeha-**

golja a három ország katonai és gazdasági erejét, s egyben — mint szövege kimondja — „arra kötelezi az aláíró országokat, hogy ne csatlakozzanak semmilyen más paktumhoz”. A meg egyezéshez rövidesen Jemen is csatlakozott.

Az amerikai és angol diplomácia erre vad tevékenységbe kezdett. Nyilatkozatban fejezték ki, hogy ellenzik az Egyiptom-Szíria-Szaud-Arábia szövetséget, sőt Szíriához — amely helyzeténél fogva fontos szerepet töltött volna be a török-pakisztáni paktumban, erélyes hangú jegyzéket intéztek. Szíria kormánya azonban visszautasította a fenyegetést.

A nyugati diplomácia most szon mestenkedik, hogy az általa kreált agresszív tömbbe, mennél hamarabb bevonja Iránt, Libanont és Jordániát, hogy legalább így mentse, ami menthető. Ez természetesen megbontja az arab országok táborát, a felszínre került ellentétek azonban mindenképpen az agresszív terveknek ártnak.

A Közel-Keleten tovább folyik a küzdelem, amely azt mutatja, hogy a szabadságszerető népeket egyre nehezebb agresszív blokkokba kényszeríteni!

Az Indiai Kommunista Párt előretörése a részleges választásokon

Delhi (TASZSZ) A Statesman című lap az Andhra államban lezajlott választások márciusi elején közzétett eredményét kommentálva, rámutat arra, hogy a kommunista párt most 2,7 millió szavazatot kapott, míg 1952-ben csupán mintegy 1,4 millió ember szavazott rá. Ilymódon a kommunistákra leadott szavazatok száma majdnem megkétszereződött.

„Ha arányos képviselési rendszer lenne érvényben — írja a

lap — a kommunista párt 59 képviselői mandátumot kapott volna (a választások alapján a kommunista párt csupán 15 helyet kapott), az egyesült front pedig (tagjai: indiai nemzeti kongresszus párt, a paraszt néppárt, néppárt 96) mandátumot és nem 146-ot.”

Befejezésül a lap rámutat arra, hogy a Dzsaszanghoz hasonló szélsőjobboldali pártok teljeszen letűntek Andhra tartomány politikai küzdőteréről.

A MÁV Filharmonikusok kamaraesztije

A MÁV Filharmonikus zenekarnak a „Klasszikus kamarazene remekai” c. hangversenyszorozatának második estjére hétfőn került sor, este 8 órakor, a zenekar Simonffy utcai hangversenyterében. A műsoron ezúttal Bach és Haendel ritkán hallható művei szerepelnek. A hangversenyt Fejér György vezényli, a műsordr. Tóth Dénes ismerteti.

147 531 nézője volt a szovjet filmeknek

A Szovjet Film Unnepeinek első hetében 147 531 személy nézte végig a megyében bemutatott szovjet filmeket. Ez a szám jól szemlélteti a szovjet filmek nagy népszerűségét és azt, hogy ezeknek a filmeknek a seregszemléje valóban ünnepi eseménye dolgozóinknak.

Debrecenben különösen a Béke mozit látogatták sokan. Itt a „Sztávközt” című színes, zenés filmvígjátékot vetítették, de nagy látogatottságnak örvendett a Vig-mozi is, ahol az izgalmas „Modern kalózkod”-at láthatta a közönség. A látogatók száma azóta nem csappant. A filmszínházainkban most műsoron szereplő „Bátorság iskolája” és az „Öserdő foglyai” című film is nagy közönséget vonz nap-nap után. A szovjet film ünnepi programjában szereplő újabb két film pedig bizonyára még tovább növeli a mozilátogatók nagy táborát. A „Tör” és a „13-as számú ügynök” című filmeket felfokozotti érdeklődéssel várja a közönség.

A hajdúszovátai Új Élet TSZ már 13 holdon fejtrágyázta az őszi vetéseket

Harmadik éves a hajdúszovátai Új Élet TSZ. A munkafegyelem jó ebben a tsz-ben. Az őszi vetésből 13 holdat már fejtrágyáztak, 9 hold földet előkészítettek cukorrépa vetéshez, 13 holdat tengeri vetéshez. A megművelendő területet felosztották a tagok között. Kapásokból egy tagra 3600 négyszögöl jut — írja Csóka Lajos községi párttitkár.

Miniszttertanácsi határozat a cukorrépa mag forgalmának szabályozásáról

A cukorrépa mag forgalmának szabályozásáról most megjelent miniszttertanácsi határozat értelmében a mezőgazdasági termelőszövetkezetek és egyéni dolgozó termelők cukorrépa magot csak a cukorgyárakkal kötött termelési szerződés, állami gazdaságok pedig szállítási szerződés alapján termelhetnek. A cukorrépa mag gazdálkodó szerve az Élelmiszeripari Minisztterium cukoripari igazgatósága.

A cukoripari igazgatóság a vetőmagot a cukorgyárak útján közvetlenül a vetés előtt bocsátja a cukorrépa termelők rendelkezésére. A cukorgyárak a szerződésben megállapított terület nagyságának megfelelően iratszítvási holdanként 14 kilógramm nemesített, a szabványoknak megfelelő vetőmagot kötelesek a cukorrépa termelők rendelkezésére bocsátani, s ezt a vetőmagot a szerződéses cukor-

répa termelők teljes mennyiségben kötelesek elvetni.

A cukorgyárak a rendelkezésükre álló vetőgépek kapacitásának megfelelően — állami gazdaságok kivételével — kijelölhetik azokat a területeket, amelyeken a cukorrépa magot maguk vetik el az érvényes gepállomási díjtételek felszámításával. Ilyen esetben a vetőmagot nem adják át a termelőknek, hanem azt maguk vetik el. Ahol a cukorgyárak a répa mag elvetését nem tudják elvégezni, a répa mag felhasználását ellenőrzik. Attól a termelőtől, aki nem veti el a szerződött területre kiadott teljes répa mag mennyiségét, az elszámolás alkalmával az átadott répa mag értékének háromszorosát lehet bírsággként levonni.

Az esetleges pótvetéshez szükséges vetőmag mennyiségét a cukorgyár szintén rendelkezésére bocsátja a termelőknél. (MTT)

Ma lesz az Öt éves Tervkölcson utolsó sorsolása

Ma utolsó alkalommal perdülnek meg az Öt éves Tervkölcson kötvényeit tartalmazó szerencsekerekek.

A bizottság tagjai ellenőrizték a szerencsekerekeket, a számlévéltéket. Eddig az Öt éves Tervkölcson kötvényeinek 84 százalé-

kát húzták ki, 16 százaléka, tehát minden eddigi ki nem húzott kötvény szerepel a mostani húzásban. Ez alkalommal azonban csak a nyereménytel tetézt kötvényeket sorsolják ki, a ki nem húzottakat pedig április 1-től névértékben váltják be.

SPORT

Nagy érdeklődés, színvonalas küzdelmek Magyarországon 1955. évi ifjúsági birkozó-bajnokságon

Ma a döntőkre kerül sor

Szombaton délelőtt 120 fiatal birkozó sorakozott fel az MSZT nagytermében a birkozószőnyegek körül, amikor Vörös Mihály a versenybíró-ság élnöke megnyitotta Magyarországon 1955. évi ifjúsági kötőfogású birkozó-bajnokságát. Az egyesületek különböző színű bemelegítőben, melyekben álló birkozóik előrevetették azt, hogy nagy küzdelmeket vívnak majd itt az országos bajnoki címért.

A megjelent szakemberek, szurkolók nem csalódtak. Két egymás mellett szőnyegen, jó rendezésben, gördülékenyen egyidőben birkoztak a párok és tegyük hozzá, igen szép akcióknak lehettünk szemtanúi. Nagygyűlésen birkoztak a légsúlyú Gelb, a Vörös Lobogóból, pehelysúlyban a díósgyőri Gutman, középsúlyban a Tóthfalussy téren felszerelt hangszórón át hallhatják a szurkolók.

Vörös Lobogó versenyzője. Feltűnt a Traaktor versenyzőinek akarása.

A bajnokságban indult Debreceni Lokomotív versenyzői közül Szabados Istvánban vereséget szenvedett Andrásstól (Kintizi) és Gebből (Vörös Lobogó), így kiesett a további küzdelemből. Váltóhelyben ifj. Antal pontozással kikapott Gutmantól, de tussal győzött Fábri (Bányász) ellen. Középsúlyban Gyuró eddig veretlen, legyőzte Kisst (Honvéd) és Kollárt (Vasas). Kézhelysúlyban Kovácsnak egy veresége van, kikapott a Kintizi versenyzőtől, Sántától.

A ma délelőtt 9 órakor folytatódó bajnokság még nagyszereplő küzdelmeket hozhat. Már a kora délutáni órákban eldől kik lesznek súlycsoportonként Magyarországon 1955. évi ifjúsági kötőfogású birkozó-bajnokok.

MA DELUTAN HELYSZINI KÖZVETITES KECSKEMÉTRŐL DEBRECENBE

Ma délután 16.20-kor a városi tanács hangos stúdiója helyszíni közvetítést ad Kecskemétről a Kecskeméti Dózsa — D. Lokomotív NB 11-es mérkőzés II. félidőjéről. A közvetítést a Tóthfalussy téren felszerelt hangszórón át hallhatják a szurkolók.

MEGKEZDÖDÖTT AZ ÁLTALÁNOS ISKOLÁSOK TORNÁSZERVENYE

Szombaton délután a Szabó Kálmán utcai tornacsarnokban ünnepélyes keretek között kezdődött meg az általános iskolások városi tornász-csapathajnoksága. A sportklub bajnokságokon részt vevő harmadik csapatból a legjobb hat együttes szerepelt szombaton délután a lányok csapatbajnokságán. Nagy szerep versenyeztek. Résztvevő csapatok voltak: Kossuth u. ált. isk., MÁV Műhelytelep (két csapattal), Mester utcai isk., Leány utcai isk. és a Petőfi ált. isk. Az ünnepélyes megnyitón Sütő Sándor, a Kossuth utcai ált. isk. igazgatója mondott beszédet. Ma délelőtt 9 órakor a fiúk csapatbajnokságára kerül sor.

Rövid sporthírek

Debrecen város labdarúgó-bajnokságának első mérkőzését szombaton délután játszották az Éptőci pályán. A D. Postás — D. Tatarozó találkozó a postások nyerték meg 2:2-re. A Tatarozó 2:0-ra vezetett. Góllövő: Bakura, Vince, Józsa, illetve Gerő és Veres. — **Gördülőcsapágygyári Vasas** — D. Vép. Lokomotív 1:1:3. Megyei asztalitenisz bajnoki férfimérkőzés. — **Mai vidéki megyei bajnoki labdarúgó mérkőzések:** Nádudvar — D. Baladás, Hajdúböszörmény — D. Kintizi. — **A Mexiko-Cityben folyó panamerikai játékok pénteki atlétikai versenyén Louis Jones (Egyesült Államok) 45,4 mp-es idővel új világsúcs-eredményt ért el a 400-mes síkfutásban. — Nemzetek közötti labdarúgó-mérkőzés. Mchrid: Franciaország — Spanyolország 2:1. — Október 19-én rendezik meg Londonban az Anglia — Szovjetunió nemzetek közötti válogatott öklívívű mérkőzést.**

Veres Péter előadást tartott az egyetemen

A Kossuth Lajos Tudományegyetemen az auditorium maximumán közel 400 fiatal értelmiségi gyűlt össze, hogy meghallgassa Veres Péter előadását. Az eredeti tervtől eltérően — nem a szovjet írók II. kongresszusáról tartott beszámolót, hanem a mezőgazdaság és az irodalom címmel, tekintve, hogy a hallgatóság túlnyomó részét a Mezőgazdasági Akadémia hallgatói tették ki. A közel kétórás előadásban Veres Péter foglalkozott a legégetőbb mezőgazdasági problémákkal, a szocialista mezőgazdaság kérdéseivel és ezenbelül a szakembe-

rek problémáival, akiknek vezetni, irányítani kell a szocialista mezőgazdaságot. Előadásában felhívta a hallgatóság figyelmét a haladó hagyomány ápolására, alapos megismerésére és az új vívmányok helyes alkalmazására.

Veres Péter előadását nagy tetszéssel fogadta a hallgatóság, s többen hozzászóltak és kérdéseket tettek fel az írónak. A délutáni órákban hosszasan elbeszélgetett a debreceni ifrócsoport tagjaival, majd a késő esti órákban Veres Péter visszautazott a fővárosba.

VIDÁM MŰSOROS EST

Tegnap este 5 órakor kezdték meg kedves kis műsoros estjüket a Péterfia utcai Állami Általános Iskola IV. é osztályos úttörői.

A városi tanács kultúrtermét zsúfolásig megtöltötték a IV. osztályos növendékek, nevelők és a meghívott vendégek.

Több, mint 400 nézőt szórakoztattak ezen az estén a IV. osztályos tanulókból álló ének, tánc, színdarab és a zenekar tagjai.

Az estén legnagyobb sikert Ilók és Mihók c. színjáték érte el, amelynek befejezésével egyszerre viharos taps adta tudtúl a tetszésnyilvánítását. El lehet mondani bátran, hogy valóságos kis színészek ezek a gyermekek, de közöttük mégis legjobb Balogh Tamás, a főszereplő, aki — ahogyan ő is mondta — színész akar lenni.

A lányok szerepét is fiúk játszották, csinosan, fejkendősen. El sem hitte volna az ember, ha nem hívják fel rá a figyelmét, hogy nem lányok, hanem fiúk.

A szereplők közül dícséretet érdemelnek **Kerékgyártó István, Jánosky Csaba, Szűcs Ilkó, László Enikő és Levente, Súranyi Ferenc, Ambrus György, Uri István, Balogh Tóni, Karácsonyi Tibor** és mások.

A jól sikerült nívós előadás elsősorban **Kalás Ferencné** tanítónének köszönhető, aki fáradságot nem ismerve tanította a szerepeket. Persze nagy segítségét nyújtott ehhez az iskola szülői munkaközössége, különösen **Szabó Emma, Badicz Kálmáné, Karácsonyi Tiborné és Kovács Gyuláné** szülok.

Soronlévő feladataink a mezőgazdasági munkában

Szelényi Ferenc elvtárs felszólalása a párt-aktívaértekezleten

Partunk Központi Vezetőségének legutóbbi ülésén hozott határozata világosan megjelöli számunkra a megoldandó feladatokat, valamint azokat az elveket és szempontokat, amelyek alapján meg kell valósítani a mezőgazdasági munkaterületén a szocializmus építésének a sikeréhez.

A mezőgazdasági termelés színvonalának növelése szempontjából talajaink termőképességének a fokozása képezi legfontosabb feladatunk egyikét. Ez gyakorlatilag úgy valósítható meg, ha célravezően, helyesen, tehát szakszerűen alkalmazzuk azokat a fejlett, korszerű agro- és zootechnikai eljárásokat, amelyek az adott termelési körülmények, viszonyok mellett a legmegfelelőbbek, így tudjuk talajaink termelőképességét fokozni, a termelés előjártás szeszélyeitől függetlenül, így tudunk évről évre mind idején, minőségben, mind állattenyésztési vonatkozásban egyre több eredményeket elérni, egyre magasabbra emelni az eredményesség szintjét.

Azok előtt, akik ismerik a határidő, korszerű szovjet agrártudományt, tisztában vannak a szocialista nagyüzemi mezőgazdasági termelés elveivel és módszereivel, ismerik a Szovjetunió mezőgazdaságának elért eredményeit, és ezeket a mi mezőgazdaságunk fejlesztésének a szemszögéből elemzik és értékelik, azok előtt nem képezheti vita tárgyát, hogy elmaradt mezőgazdaságunk felzárkóztatásának, mezőgazdaságunk sikeres távlati fejlődésének egyedüli lehetőségét a nagyüzemi, gépesített szocialista mezőgazdasági termelésben kell keresnünk.

Őszi vetések ápolása

Most, amikor a KV határozat világosan rámutat arra, hogy a mezőgazdaság távlati fejlődésének helyes útja a társas gazdálkodás, a fejlett nagyüzemi, gépesített szocialista termelés megvalósítása, kötelességünk tartani, hogy rámutassak azokra a legfontosabb soron levő mezőgazdasági feladatokra, amelyek sikeres megoldására kell most mozgósítanunk minden párttagot, pártunkon keresztül mindenkit a megyében, ki jó szándékkal veszi részt a szocializmus építésében és részes akar lenni abban, hogy többet, jobbat termeljünk, jobbak legyenek idejű terméseredményeink, mint a múlt esztendőben. Ez elkötelez minket arra is, hogy gyakoroljunk szigorú ellenőrzést az ellenséggel — a kulákokkal — szemben.

Az őszi kenyérgabona kérdésével kapcsolatban a legfontosabb tennivaló, vetéseink meg-erősítése. Ez annál is inkább fontos számunkra, mert idén később tavaszodik ki, talajainkban van elég nedvesség, s ha kalászosaink tavaszi fejlődését meggyorsítjuk, jó termések várhatók. Ezért mozgósítsunk mindenkit az őszi kenyérgabonák fejtrágyázására, hengerezésére, ha kell foszforá-ára, valamint a gyomirtásra.

Tavaszi búza elvetése

Elemi feladatunk továbbá, hogy amint csak tudunk szeret-ten, jól elkészített talajon ves-sünk el azt a tavaszi búza mennyi-séget, amelyre népgazdaságunk-nak van szüksége. Emellett mozgósítsunk minden szántó-vető erőt: embert, gépet, fogatot, hogy a tavaszi talajunkat, vetéseket idejében, jól végezzük el.

A mezőgazdasággal foglalko-zók közül mindenki a maga munkaterületén beosztása szer-int, példaadással, felvilágosító munkával győzze meg termelő-szövetkezeteink elnökeit, a külhe-lyezett agronómusokat, brigád-vezetőket, minden egyes dolgozót, hogy: amint vetünk, úgy aratunk, s a jó termés érdekében most mindenki közös erőfeszítéssel, egymás kölcsönös támogatásával fogjon hozzá a soronlévő felada-tok sikeres megoldásához.

Rizstelepek gyors felszántása

Ezek lennének a legsürgősebb, tehát legidősebb kérdések. Emellett nem mulasztatom el, hogy rámutassak egy olyan fel- adatra, amelyet a megyében sok-helyütt elhanyagoltak az őszi, aminek káros következményei lehetnek az évi rizstermelésünk-re, s ez a rizstelepek őszi szántá-sának az elhanyagolása. Legyünk tisztában azzal, hogy ez nem is annyira a munkagépeknek, mint az őszi víztelenítési munkálatok elhanyagolásának a következmé-nye. Ha ott, ahol tavaly rizst ter-meltek, időben — az aratás előtt — helyesen fogtak volna hozzá a víztelenítéshez, megfogadták volna az illetékes szervek taná-csát, a rizstáblák a cséplés ide-jére annyira kiszáradtak volna, hogy akkor, amikor azokról a cséplőhöz szállították a kéréket, a táblákon jó szántást lehetett volna végezni, nem lánctalpas, hanem közönséges kőmös trak-torokkal is. Mivel az idén sok-kal több rizs lesz a megyében, és a rizs is akkor kel ki a legjobb-

ban és indul fejlődésnek, ha az jó magágyba kerül, azt gondosan elkészített, gyommentes, illepe-dett, morzsálékos magágyba vet-jük, oda kell hatnunk, hogy azok, akik idén rizst termelnek, s akiknek a talajai még mincenek felszántva, a legsürgősebben pó-tolják ezt a mulasztást.

Takarmánybázis megteremtése

Röviden, ha megengedik, még két igen fontos feladatra szeret-ném felhívni a figyelmet, ame-lyek szorosán kapcsolódnak: a több jószág, a több trágya, a jobb termés kérdéséhez. Az egyik a takarmánybázis biztosítása, a ta-karmánykészletnek mindenkor célszerű felhasználása és a feles-legeknek a tartósítása — tehát a szénának a szárítása, a vizenyős takarmányoknak a silózása, ami nemcsak őszi, hanem egész évi feladat. A másik feladat pedig az istállótrágya helyes kezelése. Sajnos ezt a két alapvetően fon-tos feladatot sok helyütt ezidáig elhanyagolták. Elemi feladatunk, hogy minden takarmányt helye-sen használjunk fel, ne pocsékol-junk, s minden felesleget tartó-sítsunk. Így tudunk több józsa-got tartani, így jutunk több trá-gyához, és így tudjuk — s ezt most aláhúzom —, ha helyesen kezeljük, jó istállótrágyával ta-lajaink termőképességét fokozni. Ehhez a problémához kapcsoló-dik még legelőink helyes hasz-nosításának a kérdése, amit a le-gelők ápolásával, karbantartásá-val, szakszerű legeltetésével tu-dunk elősegíteni. Ez is egy olyan feladat, amelynek helyes megoldás-ára most kell felkészülnünk.

Ahhoz, hogy a megyében a mezőgazdasági termelés fejlesz-tése érdekében minden jó szándé-kú, építő akaratú rendelőző embert mozgósítsunk, dolgozó parasztágunk széles tömegét meggyőzzük a mezőgazdasági munkálatok okszerű, helyes, idő-beni elvégzésének fontosságáról, megyei pártszervezeteinkre komoly feladatok hárulnak. Annak érdekében, hogy közös erővel mi ezeket a feladatokat meg is tud-juk oldani, minden elvtárs has-son oda, hogy a mezőgazdasági termelés fejlesztése érdekében szükséges tennivalók ne csak írótt, vagy elhangzott szavak maradjanak, hanem gyakorlati tettek, megvalósított tények le-gyenek. Erre hívom fel minden kommunistának és Hajdú-Bihar megye dolgozó parasztságának figyelmét népünk szebb, jobb, békés jövője érdekében.

Termelőszövetkezeti tapasztalatcserén új belépések voltak a bőszi Dózsa TSZ-be

A hajdú őszi városában, Hajdúböszörményben termelőszövet-kezeti tapasztalatcserét rendez-tek a Dózsa TSZ földjén. Sok termelőszövetkezeti vezető és élenjáró egyenleg dolgozó pa-raszt jelent meg a tapasztalatcse-rén. Péter Gábor, a tsz elnöke fogadta a vendégeket, s rövid beszédben ismertette a Dózsa TSZ történetét. 1949-ben alakult 43 taggal, 450 hold földön. A tagol-nak két igáslovak volt csupán, de azt is állami támogatásból vásárolták. Ma 870 hold földön gaz-dálkodnak és 104 tag van. Az istállóikban 20 ló, 14 csikó, 55 szarvasmarha, a hodályban 970 juh és az ólakban 260 sertés hir-deti a tsz egyre növekvő gazdag-ságát.

A Dózsa városi színházában tartott rövid ismertetés után sze-keresre ültek a vendégek. A Dó- zsa TSZ üzesevérű, sötétepej lovai száguldova vitték a vendégeket a tányára, hogy a helyszínen győ-ződjenek meg a gazdálkodás er-deményeiről. Egyöntetű volt a véle-mény a szemle után, hogy jól ne-veltek az állatállományt és alapo-san felkészültek a tavaszi mun-kára. A tapasztalatcsere résztve-vői hosszasan beszélgettek a ta-gással az eredményekről, a szó- vetkezeti gazdálkodás előnyeiről. Gellén Sándor, aki 1949 óta tagja a tsz-nek elmondta, hogy nekí tavalay 18 ezer forint volt a jövedelme, s ezenfelül ölt két hi-zót, összesen 5 mázsa súlyban.

A 63 éves Sánta András, akinek 77 éves beteges felesége van, így beszélt: Idős ember le-temre is megtalálom a munká-mat a szövetkezetben. Nemrégén vásároltam tízezer forintért egy házat. Saját tapasztalatom alap-ján mondom: aki szereti a na-gyobb kenyert, annak itt a he-lye a szövetkezetben.

A Dózsa földjein, istállóiban szemlélődtek Kovács Sándor közléparaszt vezetésével azok az egyenleg dolgozó parasztok is, akik az ujonnan alakítandó hajdúböszörményi termelőszövetke-zet előkészítő bizottsága tagjai. Ok akarják megalakítani, szám- szerint 16-an a tizenegyedik ter-melőszövetkezetet a hajdúböször-ményi határban.

Nagy figyelemmel néztek meg mindent. Kérdezték a tagokat munkájukról, jövedelmükről.

S. Molnár Antal 5 holdas dolgozó paraszt az egyik csoport-ban beszélgetve így nyilatkozott: En a szövetkezés erejét azon is lemérem, hogy amint a tagság mondja, 18-an vásároltak már házat jó jövedelmükből.

Molnár Márton egyenleg dolgozó paraszt külön utakat is tett a Dózsa Termelőszövetkezet-ben. Ugy viselkedett, mintha há-zútnézőben lenne. Ki is derült a végén a komoly szemlélődés er-deménye. Vége sem volt a tapasz-talatcsereinek, máris odalépett Pé-ter Gábor elnökhöz és kérte: veg-yék őt fel, de nyomban a Dózsa tagjai sorába.

Balogh Antal 5 holdas dolgozó parasztra is nagy hatás-sal volt az, amit láított, tapasz-talt. Bejelentette, hogy ő is tsz tag lesz, s októberben az új gaz-dasági évet már a tsz keretében kezdi.

A Dózsa jól munkált földjein a fürge tavaszi szél kergeti a föld páráját. Kís csoportokban beszél-gettek a dülölt szélén a látoga-tók. Az egyik termelőszövetkezeti tag bajszát simogatva, boldog mosollyal nézett körül. A nagy-nagy öröm csak kitört belőle. — Látják, ez a mi gazdaságunk. Ezeket a nagy tábla földeken nek-ünk érik az élet.

A hegyűjtés élenjárói Tiszagyulaházán

Április 4-re, hazánk felszabadu-lásának 10. éves évfordulójára mellőn készülnek a tiszagyulahá-ziak is. A községben 158 egyé-nileg dolgozó paraszt tett verseny-vállalást. Elsőnek Gocsmány András dolgo-zó parasztot illeli dícséret. A üzéves évfordulóra félévi adójának kifizetését, félévi baromfi és tojás beadásának teljesítését vállalta. — Még nem járt le a vállalás hatá-rideje, de Gocsmány András há-romnegyedévi adóját egész évi baromfi beadását teljesítette. A to-jás beadásban is élenjár. Makó Imre tiszagyulaházi dol-gozó paraszt sem marad el

Gocsmány András mellől. Félévi adó, félévi tojás és baromfi, vala-mint egészévi hizott sertés és vá-gómarha beadását vállalta. Az adót már kifizette, a baromfi egész évre beadta, vágómarha és sertés beadását is teljesítette. — Makó Imre azt mondja, hogy a to-jásbeadás sem vár sokáig, áprí-lis 4-re azt is teljesíti. De itt Tiszagyulaházán is van-nak kerékkötők, beadási kötele-zettségnek eleget nem tevők, mint Berkes Balint, aki 114 kilo-gramm hizott sertéssel tartozik az államnak. # Bégány Balint, tudósió.

AKIK ÉLEN JÁRNAK A FELSZABADULÁSI MŰSZAKBAN

SZEKERES ISTVÁN
a Hajdú megyei Építő Vállalat „Győzelem” segédmunkás brigádjának tagja, most a Benedek téri lakásépítkezésen dolgozik. Hosszú idő óta 200 százalékon felül teljesíti tervét.

SOMOGYI MIHÁLYNE
székállító, a Hajdútt Bútor-gyár kiváló dolgozó jelvényes sztahanovistája tegnap 200 százalékra teljesítette tervét. Minőségi munkája kifogás-talan.

KELEMEN BÉLA
a Jármiárvitő sztahanovista kazánkovácsa, brigád-vezető, alapszervezeti párt-titkár a termelésben példamutatóan élen jár. Csütörtök-ki és pénteki teljesítménye 135 százalékos volt.

HATALA MIHÁLYNE
sztahanovista, a Tánács Csipőgyár tűződjében dolgozik. Napi tervét 163 százalékra teljesítette a műszak harmadik napján.

KIRÁLY ISTVÁN
dohányvágó, a Dohánygyár dolgozója gépet nagyon szereti. Allandóan tisztán, ren-denben tartja. Csütörtökön 123 százalékra teljesítette napi normáját.

A derecskei járási pártaktíva részvevői lelkesen foglaltak állást a Központi Vezetőség márciusi határozata mellett

A derecskei járási pártaktíva csütörtökön ült össze, hogy megbeszélje a KV márciusi határozatát.

A járási párt-vegrehajtóbizottság beszámolóját Nagy János elvtárs, a járási pártbizottság első titkára ismertette. A referátum a Központi Vezetőség határozata alapján elemelte az eddigi munka eredményeit és hibáit, szem előtt tartva, hogy a határozat megvalósítása milyen feladatokat ró a járás dolgozóira.

A beszámoló nagy súllyal foglalkozott a mezőgazdaság szocialista átszervezésének feladataival, a termelőszövetkezetek kérdéseivel. Elmondta Nagy elvtárs, hogy az elmúlt időben a járás területén is a termelőszövetkezeteket egyes vezetők gyakran csak szavakkal támogatták, de a cselekedetük nem állott arányban a szavakkal. A járás területén is megmutatkozott annak a helyzetnek elméletnek a gyakorlati kivitelezése, hogy az egyéni kisparasztság képes a bővített újratermelésre. Ennek a helyzetnek a gyakorlatba való átvitelére során egyes községi tanácsok háttérbeszörítők a termelőszövetkezeteket az egyéniel szemben.

Megkezdődtek a belépések

Most határozottan le kell szögeznünk itt a járásban is — monddta —, hogy továbbra is támogatjuk az egyéni parasztságot, de még fokozottabban támogatjuk a termelőszövetkezeteket.

A tsz fejlesztésre a járásban megvan a reális alap, a meglévő csoportok az elmúlt évben megszilárdultak. A belépések megkezdődtek a termelőszövetkezetekbe, és megkezdődött az átalakítás a fejlettebb III. típus felé. A kismarjai Bocskai TSZ-be az elmúlt hetekben mintegy 25 új tag lépett be. III. típusú termelőszövetkezeté alakult több szövetkezet, így Derecskén, Hajdúszovátton és legutóbb Pocsajban.

— Az a feladatunk — mondta Nagy elvtárs —, hogy az egészségesen kibontakozó érdeklődést szervezeteiben irányítsuk, és segítsük a még egyéniül gazdálkodó parasztokat, hogy minél hamarabb rátérjenek a szövetkezeti útra. Ezért ahol megvan a lehetőség, létre kell hozni az előkészítő bizottságot, és meg kell szervezni az ily irányú nevelőmunkát. A számszerű fejlesztés érdekében tovább kell erősíteni a szövetkezetek gazdaságát, hogy vonzóbbak legyenek. Egy sor olyan szövetkezetünk van, ahol ebben a gazdasági évben megvan a lehetőség arra, hogy a csoport tagjai gazdaságilag is túlhaladják a középparaszti színvonalat.

Mindezeknek az érdekében — mondotta továbbá Nagy elvtárs — szükséges, hogy állandóan erősítsük a párt alapszervezeit. A beszámoló ezután még foglalkozott a soronkövetkező munkakérdéssel, a tavaszi szántás-vetés, az állampolgári fegyelem kérdésével. A beszámolóhoz mintegy huszonötön szólaltak hozzá. A hozzájáruló lelkesen helyeselték a Központi Vezetőség határozatát.

Aki belép ne csak földjét, hanem szívet, eszét, lelkét is vigye be

Török Aron, a sárándi Dózsa TSZ elnöke elmondta, hogy a határozat eloszlata a kételyeket, ami a tsz tagokban a mezőgazdaság szocialista átszervezése kérdésében megmutatkozott.

— Nagy segítséget nyújt ez a határozat — mondta Török elvtárs — a legnagyobb meglepéssel fogadom.

A hozzászólás további részében elmondta, hogy úgy látja, sokan fogják a következő időben a szövetkezeti utat választani.

— Aki azonban belép a tsz-be, az ne csak a földjét és a felszerelést vigye be, hanem a szívet, az eszét, a lelkét is, amikor tudniuk kell, hogy jó munkát végezni — fejezte be felszólalását.

Szölösi István, a hajdúszováti Alkotmány párttitkára idős, 75 éves fehérbajusú elvtárs jelentkezt azután szószára. Idős ember, de tele volt fiatalos lelkesedéssel. Meggondoltan, választékosan beszélt a termelőszövetkezet munkájáról. Elmondta, hogy ő az élet alkonyán van már, de 10 éves párttagsága kötelezi, hogy a szövetkezetében jól végezze munkáját.

Molnár Imre elvtárs a konyári Alkotmány TSZ munkájáról beszélt. Elmondta, hogy ő is sokat gondolkodott az elmúlt év alatt, hogyan akarjuk folytatni a termelőszövetkezetek fejlesztését. A határozat világos választ adott sok kérdésre, közte a termelőszövetkezetek fejlesztése kérdésére is. A párt határozat hatása már most is pozitív módon mutatkozik meg a munkafegyelem megszilárdulásában és a következő időben még jobban megmutatkozik majd.

Számos hozzászóló beszélt még a szövetkezetek fejlesztéséről, igen sokan elmondták azokat az opportunisták megnyilvánulásokat, amelyek a múltban a kulákok elszemtelenedését vonták maga után. Többen bírálták az ügyesség, bíróság munkáját.

A járási aktívaértekezlet részvevői lelkesen foglaltak állást a Központi Vezetőség határozata mellett. Minden bizonnyal ez a lelkesedés a következő időben megmutatkozik a feladatok jobb elvégzése terén is.

Ceruzavallomás EGY KOSSUTH-DIJASRÓL

Barátom. Olyan ez a szó nekem, mint a nagyon kedves ajándék... Mint — tesszem azt, — fiatal lánynak a karikagyűrű. Lány-nak a gyűrű: elfegyzés, — sűrű tartó hűség, alhatatosságra kötelező jelkép. Nekem a szó: barátom, talán Tersánszky egy nagyon hangulatos kifejezésével tapintható. Azzal, hogy: szuszárs.

Furcsa, derűs kis találmány ez a „szuszárs”. Végtelen szeretet enyhőst benne az iránta társ iránt, akivel együtt „szuszantunk” jóban és bajban, aki bajtűző- és megértő társ munkában, pihenésben, örömben és szomorúságban. Aki egyszóval: barát.

Egy barátság szűteséből nehéz mintákat kikopirozni. S talán nem is a legjellemzőbbek kerülnek a kopirozó keze alá. Baráti poharak emléke, vagy az az örömlő, hogy a hűlpirás titkaiban elsőnek kalauzolhatam, — csak privát emlékek, egyéni örömlők. Hogy Csatorna a Borzason c. egyfelvonásosom születésénél láthatatlan bába volt, az is nekem mond sokat, a mi barátságunk: szűtesének egy kis mintája.

Sarkadi Imrere mások és fontosabbak jellemzők. Az, hogy debreceni, hogy gyökereken hajdúsági, mint író és ember egyaránt. Mint ember, mert itt született, élt és él ma is sokat, hónapokat. Mert alkotóforrása itt ered, innen buzog a hortobágyi széles térségről, a nádudvari, szoboszlói tanyák világából.

Ady, — számára nagyon nagy költő. De Petőfi, — számára. — Költők között az isten. Petőfi az Alföld szerelmese volt, mint ahogy nagy mestere, Mórlic Zsigmond az volt.

Minden leírt szava ebből a szeretetből buzdul. A Gál János útjában az öntudatraszerkező szolgáló csodálatosan szép, megragadóan igaz típus: mintázza meg. Az Ut a tanyákról c. sokat vitatott drámájában a felszabadult, de még sok-sok nehéz küzdelemmel „áldott” parasztság életéről szól. A Kisértetjárás Szikésen c. kisregényében a falun kísértő ártalmas erőket leplezi le. Kossuth-díjas kötetében, a Veréb dűlőben, a debreceni ember számára különösen ismert határreszen jelen életünk, fejlődésünk hibáit mutatja meg. A hibák vannak, léteznek, az úr megoldásért kiáltó szava méltán érdemelte a Kossuth-díjat.

Egész „családja”, rokonsága debreceni. Barátai debreceniek. S ha Debrecenbe jön, gyakran bandukolunk együtt a Pozsonyi úton, ki a Bezerédi utcába, rokonaihoz. Abba az utcába, amelynek névadója az 1849-es jobbgyűlészabadtó törvényjavaslat benyújtója volt. Különös véletlen, hogy Bezerédi utcájában most az az író száll meg, aki a felszabadult jobbgyűlés népünköt vezérli szavaival a még boldogabb paraszti élet felé.

Sarkadi Imre debreceni író Kossuth-díjas lett. Büszkén köszönheti a város.

Barna Tibor.

A FAZEKAS MIHÁLY SZABADEGYE-TEM HIREI

Március 21-én, hétfőn délután 6 órakor a zenetörténeti tagozat részére a Zeneemlékező Szakiskola előadóterében Hankiss János egyetemi előadó „Mozart operái” című: 24-én, csütörtökön délután 6 órakor az Irodalomtörténeti tagozat részére a Déli Múzeum előadóterében Barta János egyetemi tanár Arany Jánosról: 25-én, pénteken délután 6 órakor a történelmi tagozat részére a Fazekas Mihály Gimnáziumban Szepsy József gyakorló vezetőtanár „Az 1848—49-es polgári forradalom és nemzeti szabadságharc” címmel tart előadást.

Hosszút, melyet szippantottam a langyos márciusi levegőből, mikor kiléptem a borbélytól a zibongó utcára. Szombat délután volt. Az emberek arcáról szinte olvasni lehetett, hogy örömmel várják a vasárnapnak, a pihenés napjának jöttét. A fiatalok beszédes szemei mintha azt nevetik volna bele a világba, hogy farsang van, a vidámság időszak, vigadjon hát velük együtt mindenki. Es az idősebbek? Megértő mosollyal nyugtázták az ifjak ünnepre készülődsét, lázas sietségét, egyik-másik kedélyes bácsi még biztatón hunyorított is a szembejövő fiatal lányokra.

Milyen kedvesek ezek az idős emberek. Mennyi, de mennyi mások gonja és öröme iránti megértés kristályosodott ki bensőjükből az elröppent évek, évtizedek folyamán. Nyílt tekintetükből egyszerűség, egyszerűségükből bölcsesség sugárzik. De vajon mind ilyenek, akiknek a múlt évek patinája dérral lepte be a haját?

Idig értem a gondolatokkal, amikor eszembe jutott a néhány perccel előbbi furcsa kis eset, ott bent a borbély műhelyben. Hogy is történt? Utam a támlás székben és míg a csatogó olló alatt megadóan hajto-gattam hol jobbra, hol balra a fejemet, addig a borbély szerényen dicsérte a pulton levő kitűnő minőségű hajszeszt, melyre isten ments, hogy bárkit is rá akarna beszélni, pedig használata valóságos csodatevő gyógyszer a hajnak. Es egy bedörzsölés mindössze 3 forintba kerül. Nem azért mondja, hogy rábeszéljen, de...

Es akkor érdekes eset vonta magára a figyelmemet.

Életből ellesve

A nagy falitükrökből pontosan láttam minden részletét. A szomszéd székéről felállt egy idős férfi, leheteti vagy 65—70 éves és egyenesen a fogas felé indult. Fáraatlan vitték csoszogó lépeit a vállára súlyosodó öreg-ség terhét, láthatóan neheze-ressett a mozgás. Régi divatú, kopottas ruha volt rajta, olyan, amelyet évtizedekkel ezelőtt hordtak a városi polgárok. Mikor a fogashoz ért, bizonytalan mozdulattal nyúlt a kabátja után, majd öreges lassúsággal hozzáfogott az öltözködéshöz.

A hosszú széksoron egymás mellett ülő várakozók mind őt figyelték. Ki közönyösen, ki szánakozva. Mikor aztán az öreg a kabát felvetéséhez kezdett, a hozzá legközelebb ülő, 35 év körüli férfi, felugrott a székéről, hogy felsegítse rá a nyúlt ködmönt. Az eset furcsasága pedig most következett. Az idős férfi észrevette, hogy a másiknak mi a szándéka, s előbbi viselkedését meghazudtoló frissességgel kiragadta magát a segítő kezek alól és néhány gyors lépéssel odébb húzódt. Tekintete pedig csak úgy szórta a sikrárt az udvarias férfire. Még mozgott is valamit az orra alatt, amit senki nem értett. Talán azt, hogy nem olyan öreg ő még, hogy a kabát felvetésénél is segítségre lenne szüksége. Vagy talán azt motyogta, hogy mindenki tartson meg magának a szánakozást, mely csak arra alkalom, hogy az öreg kor tehetetlenségének láttán, annak árnyékában saját maguk fiatalúságot fitogtassák.

A Vörös Hadsereg útjára értem. Az utca szombat délutáni

jorgataga érdekesnél érdekesebb képkel szórakoztatta a sétálókat, figyelmemet azonban nem tudták lekötni sem a kirakatokból rikító színű farsangi plakátok, sem más léptenyomon szembeötölő látványosságok. Gondolataim egyre a borbély műhelyben lejátszódtott eset körül keringtek. Nagyon csúnya, hátatlan dolog volt, amit az öreg azzal az udvarias férfivel művelt — szögeztem le magamban immár vagy tizedszer a következtetést. Ugy lát-szik, a hosszú élet rengeteg tapasztalata is kevés volt neki arra, hogy megtanulja becsülni és viszonzni embertársai kedvességét.

Az Arany János utca felé vettem az irányt. Fiatal lányokból és fiúkból álló vidám csoport jött szemben, mindnyájuk lábán csizma volt, s a lányok télikabátja alól ki-kandikáltak a sokszínű szoknya rózsái. Az emberek mosolyogva néztek a vigkedvű népi táncosok után.

Egyszer csak ismerős alakot fedeztem fel a járókelők között, alig néhány méterre magam előtt. Nyílt kabátot viselt, görnyedt testét csoszogó léptekkel vitték remegő lábai. Az öreg volt, borbély műhelybeli ismerősöm. Lassítottam a lépteim, nem akartam megelőzni, kíváncsi voltam, hova megy. Négy-öt lépés távolságról követtem őt. De még fél perce sem haladtunk így, amikor az öreg megállt, botjára támaszkodva lassan lehajolt és felvett az utca kövéről valamit. Kíváncsian közelebb léptem és meg-

lepetten láttam, hogy egy darab félig összetaposott kenyeret tartott a kezében. Aztán szép lassan odaballagott a járda szé- léhez, s a kenyeret letette egy hirdető oszlop tövébe úgy, hogy senki rá ne léphessen.

Egy pillanatra találkozott a tekintetünk. Szemből jóság, bizalmat keltő izma nyugodt-ság sugárzott, s én nem állhat-tam meg, hogy oda ne menjek hozzá, s meg ne szorítsam so-vány, csontos kezét.

— A kenyér nagy dolog, becsülendő dolog, a kenyér az életet jelenti — mondta meleg hangon, magyarázatoképpen előbbi cselekedetéhez.

De hát ott a borbély mű- helyben... és most ez a kenyér... szóval, hogy is mondjam, kissé ellen- tétes... — hebegtem bizonyta- lan hangon.

— Az az ember rongy ember volt, akitől nem fogadtam el a segítséget. Jól ismerem, negy- ven évig voltam az apja alkalm- mazottja. Most udvariaskodik, tizenöt éves kicsúr korában meg meg akart pofozni, mert nem nagyságos úrnak szólítottam. De nézze, a madarak már lak- mároznak a kenyérből. Egyetek csak, lakjatok jól, ti kedves kis éhes teremtményei a világnak.

Aztán elbúcsúzott az öreg, s jellegzetes mozgású, lassú lép- tekkel folytatta útját. En az el- lenkező irányba indultam. Ka- vargó gondolataimat igyekez- tem rendezni. Hogy is történt? Furcsa viselkedéséért elítéltem egy idős embert, s rövid idő múlva kiderült, hogy helytele- nül ítéltem el. Ha az a darab kenyér nem lett volna ott az utcán, az öreg bácsi ma is a há- láltan emberek jegyével meg- bélyeggetten szerepelne emlé- keim között.

VARGA BENEDEK

A pü- g-pallo- leni és szelést- tozó te- verseny- ja a te- zából a helyeti- zsás te- jelent, ten 728 nek töl-

Tava- zsa ho- 3 mázs- tozz a- zobb a- előírja- caból- járási- többszö- kukoric- rit ter- a term- tengeri- Cuko- mészét- nyi já- mázsa- akarna- A tern- 1150 h- pát a- ezen a- a term- cukorra- vetkeze-

A la- nak, felszab- valóban- sővel g- tagok.

Apr- a

A nagy g- yenek- terv te

Doh- olvasott- tem. Te- mű- adása. légiumi- megism- nek e- valahog- nak. Ig- túlságos- időkig, bennem- mert a- berkeibe- fel a d- megye- játszó- szinte e- kes nép- idegenke- rossza- ké- lebeszho- színreho- nak tal- jogtalan- pontot, tak. Igy- rés szül- egyik fe- tőan me- az igaz- készlete- zem a- példányt- hallottan- számom- gokat. zád kö- Flatal k- sasághoz- éveken- élte a- küzdelm- életét. U- rendező- vigjáték- Szigili- mint író- tesse leg- hoz szer- nek. A F- lyaditát- be nagy- Tóth Ede

Ezel- az a sejt

KOTLJAROV ELVTÁRSSAL A MEGYÉBEN

F. V. Konsztantyinovot, Debrecen előző szovjet vendégét mozgókonyság, élénkség, beszédesség jellemezte. A. I. Kotljarov természetének kiállóságában megnyilvánuló vonásai éppen az ellenkezői ezeknek: halk szavú, kevés beszédű ember. Sőt az első benyomások alapján kissé zárkózottnak tűnik. Rövidesen kiderül azonban, hogy szó sincs erről. Egyszerűen arról van szó, hogy társad. Ő ugyan nem mondaná, Széll Jenő elvtársról, a Népművészeti Intézet igazgatójától tudjunk meg.

— Napok óta nincs megállása. Nem enged rábeszélni magát plihenőre.

Most is szusszanásnyi szabad ideje van csak. A szovjet vendég és magyar kísérő négy óra felé érkeztek meg Debrecenbe Nádudvarról, ahol az országoshírű Fazekas népművész, fazekasmestert látogatták meg. Őt óra jóval elmúlt, mire a vacsorának mindössze ebéd véget ért, hat órakor azonban már várják Kotljarov elvtársat. A Debreceni Népi Együttés táncosaihoz vezet első útja.

A Kossuth Lajos Kultúrotthonban próbálnak a táncosok. Kurta-iban libennék a rövidre szabott piros tréningcsoknyák. Varga Gyula, az együttes egyik vezetője dikálja a figurákat. A kezdetben lassú és egyszerű lábmozdulatok egyre gyorsulnak, egyre komplikáltabbak lesznek. A táncosok lába mégis híven követi azokat. Izzasztó, kemény feladat, de hát értékes színpadi eredmény csak szorgalmas és kitartó munkával születik.

A táncosok próbatiltsával ismerkedik a Moszkvai Népművészeti Ház igazgatója. Aztán rövid bemutatást követnek.

Kotljarov elvtársnak is mosolyog a szeme, de kiváltképpen akkor, amikor a szűk fekete nadrágokat bő, lobogó gatyákkal cserélik fel a legények, a fejükre meg széles karimájú kalapot nyomnak.

Hortobágyi tánc.

Vad ménesek vágatását, menseseket jékező csikósok szilajsgátat varázsolják a néző képzeletébe a gyors lábú táncosok. Repülnek a botok, borostyákos emelkednek a levegőbe, jóízű kurjantás fakad itt is, ott is, aztán — ahogy gyorsul a tánc ritmusa, szinte egybe olvad valamennyi.

— Ez igen! — Rázza a fejét elismerően Kotljarov elvtárs, amikor a nagy „belehevüléstől” izzadón, kissé meg lihegve körbejárnak a táncosok.

Feszült, figyelemtelni csend ül meg a termet, amikor Kotljarov elvtárs feláll.

— Nemrég vagyok Magyarországon — mondja. — Azonban már az eddigiekben is módomból rá, hogy több táncos szórákhozohelyet, bált megnéztek. Ugy tapasztaltam, az amerikai tánc-kultúrának még elég nagy a hatása. Sokan táncolnak csúnya tartással elszürkített, vagy éppen eludított figurákat. Nagyon örülök, hogy most a magyar népi tánc-kultúrának egy olyan kiváló művelőjével találkozhattam, mint amilyen ez az együttes. Nagy a feladata, nemes a hivatása ennek az együttesnek és szép jövő előtt áll.

★
A népi együttes kórusa sajnos még mindig a Városi Kultúrház létszabott szűkre szabott terében próbál.

Nem meglepő, hogy Kotljarov elvtárs első kérdése Czövek elvtársra, a kórus vezetőjéhez irányul: ez?

— Hát hogy tudnak itt próbálni?

Különbösen is kínos a helyzet. A nagyszámú kórus szinte alig hagyott szabad helyet. A vendékek a fal mellé préselnek be magukat a terembe.

Liszt-művet próbál a kórus. A szovjet vendég figyelni a karnagy minden mozdulatát, minden intencióját. Próba után rövid bemutatást tart az együttes új mű-

sorából. Kotljarov elvtárs elmélyülten hallgatja a néhol líraián könnyed, néhol fergetegesen dinamikus és erőteljes énekhangokat. Az arcára szinte kirajzolódik a véleménye.

Mikor megtudja, hogy a kórus a bukaresti VIT-en harmadik helyezést ért el, és hogy a lengyelországi VIT-nek első számú esélyesei közé tartozik, megjegyzi:

— Nem csodálom. Kiváló együttes. Bizonyos vagyok benne, hogy nemcsak, mint esélyes tartozik az első közé, de Varsóban is az első között fogja megállni a helyét.

★
Kilenc óra körül jár az idő, mire a Sztanyiszlavszkij Film- és Színművészeti Studio otthonába ér Kotljarov elvtárs. A stúdió tagjai felálva lelkes hosszú tapsal köszöntik. Nagy László elvtárs, a színjátszó szakosztály egyik csoportvezetője pedig oroszul üdvözlöli a kedves szovjet vendéget.

A színjátszók munkájának megértéséhez a nyelv ismeretere van szükség. A stúdió tagjainak gyakorlatát azonban szavak nélkül is jól megérti Kotljarov elvtárs.

Gátlás feloldó gyakorlat. Fedor Mária 16 éves kislány és Széll Sándor, 50-en felüli többszörös családapa van a színpadon. Most azonban ő a legény, aki udvarol a lánynak. Végelentül komikus helyzet. A közönség, Kotljarov elvtársal az élen derül. Nekik azonban nem szabad arról tudomást venni. Hittel, feladatuk igazságában meggyőződve kell alakítaniok.

Kotljarov elvtárs eleinte csak szemlélő, aztán maga is beletemetkezik a munkába. Aki zárkózik, passzívna volt az első benyomások alapján, az most meggyőződhet arról, hogy mennyire nem az.

Nekigyűrközik. Felugrik a színpadra. Szenvedélyes gesztusokkal kíséri szavait. Sok érdekes elvtársi tanulsággal és gyakorlati tapasztalattal gazdagítja az együttest. A mutatók már megfelelték az óra számlapját. Az időről is megfelelkeznek.

Széll elvtárs az órájára mutat. Most már tényleg menni kellene, mert még a vacsora vissza van, és nagyon kevés ideje marad megint az alvásra. Aztán odasúgja Thuróczi György elvtársnak, az együttes helyettes vezetőjének:

— Sok helyen voltunk már. Több színjátszó együttest is meglátogattunk. De ennyire intenzi-

ven még sehol sem kapcsolódott a munkába. Az együttes eredményeinek legszebb elismerése ez. Hiszen Kotljarov elvtárs — aki eredetileg színházi rendező — egészen bonyolult és mély szakmai problémákkal foglalkozik. Az együttes fejlettsége, jó felkészültsége inspirálta erre.

★
Vacsora közben ismét szóba kerül az együttesek ügye.

— Hogyan tud dolgozni a stúdió apró helyiségeiben hét szakosztály, százhusz ember. Miért nincs a kórusnak megfelelő helyisége, miért kell a táncosoknak idegen helyen próbálni. Meglepő ez, hiszen a város, sőt az ország vezetői, öntevékeny művészeti együtteseiről van szó?

Senki nem tud választ adni. Mindenki hallgat?

— Ugy látszik, a város vezetői nem tudják, hogy milyen felbecsülhetetlen értékű kincsek vannak a birtokukban...

Varga Edit elvtársnő, a Népművelési Minisztérium főosztály-vezetője és Széll Jenő elvtárs rábólint...

★
Két óra. Most már valóban itt az ideje a lefekvésnek. Reggel korán lesz ébresztés. Várják Kotljarov elvtársat Hajdúszováton...

★
Istenverte rossz út ez a hajdúszovát. Nemigen van még egy ilyen a megyében. Nagyokat döcöcven verik a gépkocsik kétfelét a sarat. Az út két oldalán, itt-ott a mélyebb gödrökben még, „fázva” a melegtől a földet téli nagy fehér takarójából levált hófoszlányok rejtőznek.

A messzeségből lassan előbújnak az apró szovátai házak.

A magyar falvak egyszerű embereinek őszinte nagy szeretetével fogadják Kotljarov elvtársat a szovátaiak.

Szeretettel azonban a leghevősebben a Kodály kórus fejezte ki. Közel két órán át szóra-koztatta kedves vendégét gazdag repertoárjának legszebb dalaival. Helyi gyűjtésű szonok, Bartók, Kodály feldolgozások csendülnek fel sora egymásután.

Az embert ellenállhatatlan erővel sodorják magával a hangok. Könnyűvé válik a test, szinte repül. Repül együtt a sokszínű hangokkal, a dallamok szárnyán gölyöfészkés kémények, végelentül hangos legelő, illatos akácok és napfényben csillogó homokos puszták fölött.

Be szépen énekelnek ezek a szovátai magyarok!

Egybeolvadnak az arcok. Alak-
talanná válik a kórus. Elhomá-
lyosodnak a szemek, kitérülnek
a szívek.

A nép énekel...
Kotljarov elvtárs meghatottan
szorit kezét Szatmári Károly elvtárs-
sal, a kórus tehetséges, fiatal
vezetőjével, meg az öreg 73 éves
Kémeri bácsival, aki immáron
több, mint 50 éve tagja a 70 éves
kórusnak...

Nehezen búcsúzik Kotljarov
elvtárs, de hiába menni kell to-
vább. Másutt is várják. Azonban
hasztalan a magyarázat. Ebből
nékül nem lehet tovább. Már
csak azért sem, mert a kórus
asszonytagjai be akarják bizonyi-
tani, hogy nemcsak énekelni, ha-
nem főzni is jól tudnak... Hát
szó, ami szó, a csigalevesüknek
nem is igen van párja széles e
határban. Kotljarov elvtárs nem
is állja meg, hogy be ne látogas-
son a konyhára, és meg ne szor-
ítsa a konyha művészeinek a kezét...

★
A látogatás utolsó Hajdú-Bi-
har megyei állomása: Berettyó-
újfalva. A József Attila kultúrotthonban várják Kotljarov elvtársat. A színjátszó bázisfolyam munkájával ismerkedik meg itt.

Bevezetik a nagyterembe. Rit-
mus- és izomlazítási gyakorlatok
folynak a színpadon, aztán Kris-
tóf elvtárs, a tanfolyam vezetője
kezd el egy darab rendezést.

Kotljarov elvtárs szorgalmasan
jegyez, hogy aztán a próba vég-
én tanácsaival segítse a munká-
kat.

Elmúlt öt óra. Rövidesen már
valamelyik Szabolcs megyei köz-
ségben kell lennie a szovjet ven-
dégnek.

Igen ám! Csak hogy a berettyó-
újfalvaiak sem akarnak lemaradni
vendégszeretében a hajdúszo-
vátiai mögött. Nem lehet addig
indulni, amíg meg nem eszik egy
pár falatot velük, nem iszik né-
hány kupicával. Ez amúgyis jól
fog esni a hosszú útra.

A falusi házakra már leborult
az est fekete fátyla, mikor ismét
útnak indulhat Kotljarov elvtárs.
Berregnek az autók, felvillantot-
tak tüzes reflektor-szemüket. Bú-
csúznak. Vigye el Kotljarov elvtárs
nagy hazájába népünk üd-
vözetét és szeretetét. Mondja el,
hogy erős a mi népünk. Hiszen
egy nép erejéről mindennél szebb
beszél a kultúrája. És mon-
dja el, hogy a mi népünk erejére
mindig számíthatnak a világ jó-
vőjéért, békés életéért folytatott
harcban, mert ez a harc ma már
— közös ügyünk...

O. Gy.

S. Kepes Ágnes

IPARMŰVÉSZ KERAMIKUS KIÁLLITÁSA

Március 6-án nyílt meg a me-
gyei tanács népművelési osz-
tálya rendezésében, Balogh Ist-
ván múzeumigazgató megnyíló
szavai után a Déri Múzeum egyik
kiállítási termében S. Kepes Ág-
nes kerámiai kiállítása. Kepes
Ágnes festőnek, — Ába Novák
Vilmos egyik legtehetségesebb
növendékévé indult. A vonalak
és formák szeretete azonban
nemsokára plasztika felé fordí-
totta és Pátzay Pál mellett is-
merkedett meg szépségével. Mi-
vel azonban a színek szeretetét
is magában hordozta, végül is a
kerámikus művészet mellett dön-
tött. Hogy jól döntött, arról je-
lenlegi kiállítása bizonykodik.

A művészt az alkotás eszteti-
kai részén túl, illetve annak be-
fejezése után — az alkotás utol-
só szakaszaként — az is milyen
érdeklő, hogy művének milyen a
hatása, mennyire arat tetszést. A
műalkotás befejező szakasza a
siker, az, hogy a kép, szobor,
vagy kerámia látkások — mű-
zeumok falaira, polcaira kerül. A
siker első elérése egyik indítéka
a giccs létrejöttének. A burzso-
esztétika függvénye, a kispolgári
művészetszemlélete meleggáya
volt a gicstermelésnek. Szinte
természetes tehát, hogy az izig-
véri művész Kepes Ágnes haj-
dúszoboszlói égetékemencéje is
ontotta — főleg a felszabadulás
előtt — a bizonyos fokú giccses
vázákat, tájakat, figurákat.

Felszabadulásunk után a szo-
cialista realizmus jegyében
meginduló tisztulási folyamat
Kepes Ágnes rutinos, de szériá-
ban gyártó alkotó kezét is meg-
állította. Megállította, de úgy
hogy — kis megtorpanás és ki-
sérietezések után — az új alkotás-
sok felé való lendületét is meg-
adta. Kepes Ágnes művészi ér-
zékenysége rezonált az indító —
irányító baráti szóra és a megyei
tanács népművelési osztályának
és a Déri Múzeumnak segítségé-
vel a régi hajdúsági — debreceni
fazekasművészesség tanulmányozá-
sával megtalálta az újat. Egyik
másikkal szép edényének formájá-
ban és színeiben — himességekben
ott bujkál, csillog népművésze-
tünk tisztasága, szépsége.

A kiállítás első részében Ke-
pes Ágnes régebbi munkái-
ból mutat be pár darabot, amik
jellegzetesen magukon viselik a
giccs előjeleit — az olcsó eszközű,
mindenképpen totális akarát;
a sehéva sem sorolható formájú
vázák oldalán díszes piros rózsák,
a tálon számoza díszek, a figurák
duhajkodók, magyarkodók, túl-
mintázottak. A második részben
az újat kereső művész tetovázá-
sa látszik: egyik váza magas,
nyújtott, a másik laposra nyom-
tott, stílizált és természetes vi-
rágmotívumok váltják egymást.
A harmadik rész — a tulajdon-
képpera kiállítás — a már ma-
gára talált művész biztonságával
mutatja a formák és színek szép-
ségét. Figyelemre méltó a két
nyugodt, derűs, matyóasszony fi-
gurája, különösen szép a kisebb-
bik. És ott van mellette a terra-
kotta alapú egyfüles, köcsögala-
kú vázája, gyönyörű, hímes raj-
zával. Általában csak egy-két da-
rab válik ki azzal, hogy nincs
kelellő harmóniában rajta a szín
és forma.

S. Kepes Ágnes elindult az új
úton és bemutatkozó kiállítá-
sára ennek az új útnak első sza-
kaszáról számol be. Ez a szakasz
biztosíték arra, hogy vele az új
magyar kerámia-művészet igaz-
melegszívű, tiszta erejű művésze-
szel és művészettel gyarapszik.

M. J.

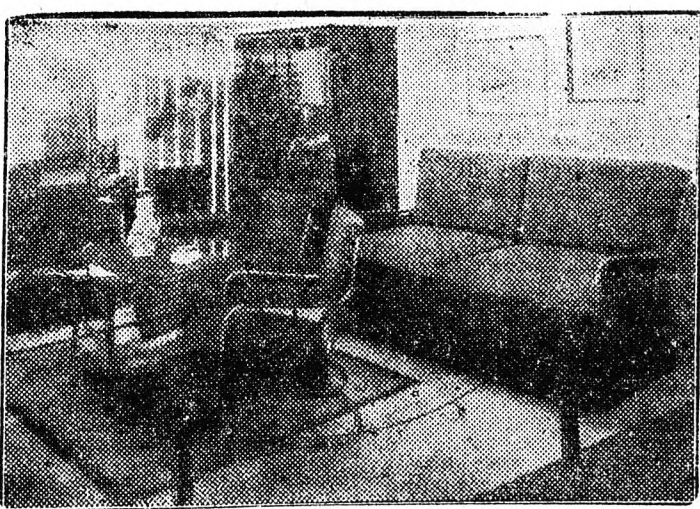
FELHÍVÁS. Felhívjuk olvasóink
figyelmét, hogy a Néplapra nem-
csak az újságos, hanem a leveles
postai kézbesítők is fogadnak el
előfizetést, bizalommal forduljanak
hozzájuk!

FÉMBŰTOR KIÁLLÍTÁS DEBRECENBEN

Tegnap délelőtt 11 órakor a Szakszervezetek Megyei Tanácsa (Vörös Hadsereg útja 49.) helyiségeiben nyitotta meg Nagy András, a Bútorértékesítő Vállalat budapesti központja dolgozója a fém-bútor kiállítást.

A kiállítás igen sok látogatót vonzott, s már az első órában akadt vásárló is. Az egyik izléses kivitelű hat darabos álló krómozott garnitúrát dr. Laskodi Károly ibrányi körzeti orvos vásárolta meg — 6628 forintba került. A garnitúrához egy kétszemélyes rekamié, két fotel, két szék és egy kerek asztal tartozik. Nemcsak krómozott, hanem festett-égetett kivitelű csobútor is kapható. A bútorok elsőrendű anyagból készülnek. Ezek az anyagok szavatolják nemcsak tartósságát, hanem a bútor kényelmességét is.

A kárpított fém-bútorok előnye abban is megnyilvánul, hogy könnyen tisztán tarthatók, s amellet nemcsak garnitúrában, hanem darabonként is vásárolhatók. A kiállításon láthatunk praktikus éjszakai ruhaállványt is. Igen izléses a szögletes és ke-
rek dohányzóasztal, a kerek zsúr-
asztal, a szögletes rádió- és tele-
fonasztal is. Mindegyiket külön-

külön is árusítják. A szép kivitelű állólámpa is megnyerte a látogatók tetszését, ára 450 forint 70 fillér. Az előszobafal fogással 350 forintba kerül, míg a könyvbölcsőt 237 forintért árusítják.

A kiállításon — amelyik március 28-ig mindennap délelőtt 11-től este 7-ig lesz nyitva — a kétszemélyes és egyszemélyes garnitúrákra és egyéb krómozott bútordarabokra megrendelésé-

ket is vesznek fel és ezeket a Bútorértékesítő Vállalat egy hó-
napon belül a megrendelőnek leszállítja. Az egyszemélyes gar-
nitúra is hat darabos — egyszem-
élyes rekamié, két fotel, két szék és egy asztal — áll, ennek ára 5400 forint.

A kiállítás befejezése után fém-bútorokra megrendelést a Bútorértékesítő Vállalat debrece-
ni kirendeltsége vesz fel.

